

[Waldorff]

postarbejderne er afløserne, som blot går i tjenestemandstillinger, fordi der har været et loft over antallet af tjenestemandstillinger. Der skal man være klar over, at nogle af de nuværende postarbejdere har været ansat i op til 20 år i de samme stillinger. I alle de år har de ikke haft forhandlingsret med hensyn til deres egne arbejdsforhold, og det er et forhold, som postvæsenet helt bevidst har benyttet sig af.

Det forandrer i princippet ikke noget ved denne sag, at Dansk Postforbund med hensyn til forhandlingsretten går imod postarbejdernes krav om forhandlingsret, lige så lidt som det protokollat, der netop er lavet, forandrer det principielle. Det principielle er, at postvæsenet i forbindelse med gennemførelsen af rationaliseringsplanen, PO 75, har brugt både den manglende forhandlingsret og den nuværende arbejdsløshedssituation til at presse postarbejderne til at acceptere hvad som helst. Hver gang der har været nogle problemer, har generaldirektoratet benyttet lejligheden til at fortælle postarbejderne, at de ingen rettigheder havde, og at der i øvrigt stod masser af folk i arbejdsløhedskøen, som gerne ville overtage deres arbejde.

I forbindelse med overflytningen til det ny centralpostkontor bliver disse ting, den manglende forhandlingsret og truslen om arbejdsløshed, brugt til at diktere uacceptable arbejdsvilkår. Forhandlingsretten hænger altså sammen med rationaliseringsplanerne. Derfor kan det være på sin plads at spørge ministeren, om man vil fastholde de vanvittige rationaliseringsplaner, som betyder et opkruet arbejdstempo og en forringelse af postbesørgelsen, og som helt sikkert ikke betyder én eneste sparet krone for staten.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Indledningsvis må jeg sige, at det er tankevækkende, at vi her i onsdagens spørgetid skal beskæftige os med præcis det samme spørgsmål, som vi beskæftigede os med ved et samråd i folketingets udvalg om offentlige arbejder i går kl. 13, hvor også en repræsentant for VS var til stede.

Selvfølgelig ville det være uacceptabelt hvis postvæsenets ledelse ikke ville forhandle med Specialarbejderforbundet i Danmark, SID, også om PO 75, så meget mere som

SID jo har en del medlemmer beskæftiget i postvæsenet, og i København er disse medlemmer organiseret i Postarbejdernes Fagforening. Derfor ved alle jo også, at der har været mange forhandlinger mellem generaldirektoratet og SID om gennemførelsen af PO 75, og der er i april i år indgået et protokollat om ændrede løn- og arbejdsforhold for ekstrabude, bl. a. i forbindelse med gennemførelsen af planen PO 75. Det er således helt forkert at sige, at postvæsenets ledelse ikke har villet forhandle med SID.

Postvæsenet har som overordnet målsætning for ansættelse af medarbejdere, at man af hensyn til sikkerheden og stabiliteten i postvæsenets funktioner ønsker at knytte medarbejdere så fast til virksomheden som muligt til vedvarende arbejdsopgaver; og til en fast forekommende afløsningstjeneste ved sygdom og ferie sker ansættelse så vidt muligt på tjenestemandsvilkår. Til afløsningstjeneste herudover og til assistancetjeneste anvendes overenskomstansat personale, for det aktuelle arbejdsområde er det ekstrabude. I de seneste år har den nødvendige udvidelse af personalet ikke fuldt ud kunnet ske ved ansættelse som tjenestemand i overensstemmelse med postvæsenets målsætning.

Det, postarbejderne vil, er, at de ikke alene vil have indflydelse gennem deres fagforbund, SID, på egne løn- og arbejdsvilkår, men de vil også være medbestemmende om tjenestemændenes arbejdsforhold. Det må nok være naturligt, at forholdene for tjenestemændene af generaldirektoratet aftales med tjenestemændenes organisation, og det er Dansk Postforbund.

Waldorff (VS):

I de forskellige udspil, der har været, bl. a. i den seneste tid fra postarbejderne, skulle det være blevet klart, også for ministeren og også for Dansk Postforbund, at det, postarbejderne ønsker, ikke er at få indflydelse på tjenestemændenes stillinger.

Skatteministeren sagde, at det var forkert, når jeg fremhævede, at generaldirektoratet ikke har villet forhandle nye arbejdsforhold med postarbejderne. Det er det ikke. Der er tale om, at man i forbindelse med overflytningen – for nu at tage ét eksempel – til det nye centralpostkontor har fremlagt dels det antal tjenestemandstillinger på deltids, som